ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΣΚΑΓ.
23 ΜΑΡ. 1902
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΑΝΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΒ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 17 ΜΑΪΟΥ 1902 ΑΡΙΘ. 20

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται
ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητροπολ. Βοδενῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ (ταμίας)
† . . . . . .

Ἐπίτιμος διευθυντὴς ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης
Ἱεροδ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προτάσεις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' — Ἡ νέα ἐγκύκλιος τοῦ Πάπα καὶ ὁ ἐν αὐτῇ χαρακτηρισμὸς τῆς συγχρόνου ἠθικοθρησκευτικῆς καταστάσεως ἐν τῇ Δύσει — Περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρκαδιουπόλεως — Κυπριακὸν ζήτημα — Ἐπίσημος Διάψευσις — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Παραρτήματα: «Ὁ χαρακτὴρ τοῦ προτεσταντισμοῦ» — «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΤΗΣ Α. Θ. Π. ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΟΥ Γ'.

Ἔκτακτος ἡμερησία διάταξις, ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς δ'. Ἀπριλίου.

Μετὰ τὰς δημοσιευθείσας ἄλλοτε ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» προτάσεις τῆς Α. Θ. Π. τὰς ἀφορώσας μᾶλλον εἰς γενικώτερα σύγχρονα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἡ Α.Θ.Παναγιότης ὑπέβαλεν ἐσχάτως ὑπὸ τὴν σκέψιν καὶ τὴν μελέτην τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νέας προτάσεις ἀναφερομένας εἰς μερικώτερα ζητήματα τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικοῦ βίου. Αἱ ἐν λόγῳ προτάσεις ἔχουσιν ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

Α'. Σκέψις σύντονος περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κηρύγματος τοῦ Θείου λόγου ἐν παντὶ τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἱεροῦ μαθήματος ἐν ἅπασι τοῖς σχολείοις.

Β'. Συντονωτέρα σκέψις περὶ τῆς ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ περὶ φροντίδος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένων ἱεροσπουδαστῶν, τῶν μὴ ἐχόντων ἀρχιερέα προστάτην, εἰς οὗ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ ταχθῶσιν ἅμα τῇ ἐξόδῳ· συνάμα δὲ καὶ καθορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς εἰς ἀρχιερατείαν ἀποκαταστάσεως αὐτῶν, ἵνα μὴ συμβαίνωσιν ἀδικήματα, τῶν μὲν ἐγγὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς διατελούντων προαγομένων ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον, τῶν δὲ ἀπώτερον εὑρισκομένων εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας αὐτῆς ἐν ἐπιλησμοσύνῃ μαραινομένων.

Γ'. Ἀναθεώρησις τοῦ τῶν εἰς ἀρχιερατείαν ὑποψηφίων καταλόγου συνῳδὰ τῷ γράμματι τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Κανονισμῶν.

Δ'. Εἴ γε δέον νὰ ἐρευνηθῇ καὶ κριθῇ ἐπιμελέστερον τὸ περὶ μεταθέσεως ἁγίων ἀρχιερέων, ἡ μετάθεσις συνοδικοῦ, ἡ μετατόπισις αὐτῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην παροικίαν, ἕνεκα καθαρῶς προσωπικῶν καὶ κομματικῶν διενέξεων τῶν χριστιανῶν, μηδενὸς ἑτέρου λόγου ὑπάρχοντος, βαρύνοντος κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Κανονισμούς, τοὺς σχέσιν ἔχοντας πρὸς τὴν τῆς πολιτείας νομοθεσίαν, εἰς λῆψιν τοιαύτης συνοδικῆς ἀποφάσεως.

Ε'. Σύστασις ταμείου τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πασχόντων καὶ ἀναξιοπαθούντων ἁγίων ἀρχιερέων, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀνάγκην θρησκευτικὴν καθόλου, πρὸ πάντων τῶν ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Ἐκκλησιῶν.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕΧΝΙΚΟΒΑ

Η ΝΕΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ
ΚΑΙ Ο ΕΝ ΑΥΤΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΔΥΣΕΙ

Ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ πολὺς λόγος ἐγένετο ἐσχάτως περὶ τῆς νέας Ἐγκυκλίου, ἣν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἀπέλυσε πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ἀντιπροσώπους τῆς καθολικῆς ἱεραρχίας ὁ πλήρης ἡμερῶν ποντίφηξ τῆς Ρώμης, Λέων ΙΓ΄. Ἡ ἀπόλυσις τῆς ἐν λόγῳ Ἐγκυκλίου ἐγένετο ἐξ ἀφορμῆς τῆς κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἐ. ἔ. πανηγυρισθείσης εἰκοσιπενταετηρίδος ἀπὸ τῆς εἰς τὸν παπικὸν θρόνον ἀνόδου τοῦ γηραιοῦ ποντίφηκος, ἀποτελεῖ δέ, ὡς ἐν αὐτῇ ρητῶς λέγεται, εἶδος **διαθήκης** (Testamentum) αὐτοῦ, εὑρισκομένου ἤδη περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του. Ὁ πάπας Λέων ΙΓ΄ εὔχεται ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ του, ὅπως «ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀκουσθῇ εἰς ὅσον ἔνεστιν εὐρύτερον κύκλον, καὶ φθάσῃ ὄχι μόνον μέχρι τῶν εὐσεβῶν τέκνων τῆς καθολικῆς ἑνότητος, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν ἐκτὸς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας εὑρισκομένων, καὶ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων, οἵτινες δὲν πιστεύουσι». Τὰ ἐν τῇ ὑπ' ὄψιν Ἐγκυκλίῳ θιγόμενα ζητήματα καὶ ἄλλοτε ἐκτενέστερον διεπραγματεύθη ὁ πάπας Λέων ΙΓ΄ δι' εἰδικῶν Ἐγκυκλίων, ἀλλ' ἐνταῦθα παρέχει γενικωτέραν τινὰ ἄποψιν αὐτῶν. Ἐν αὐτῷ ἔχει τις πιστὴν ἀπεικόνισιν τῆς συγχρόνου ἠθικοθρησκευτικῆς καταστάσεως τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Δύσεως. Προτενσταντισμός, ὀρθολογισμός, κοινωνισμός, μασσονισμός, ἀθεϊστικὰ φιλοσοφικὰ συστήματα, ἀντικληρικὰ φρονήματα καὶ τόσα ἄλλα παρόμοια φαινόμενα ἐν τῷ θρησκευτικοκοινωνικῷ βίῳ τῆς Δύσεως εὑρίσκουσι τὸ οἰκεῖον μέρος ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ τοῦ πάπα. Ὅθεν κρίνομεν ἀναγκαῖον πλειότερον νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπί τινων σημείων τῆς Ἐγκυκλίου ταύτης. Ἐξηγῶν ἐν πρώτοις τοὺς λόγους, οἵτινες ἔπεισαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐν λόγῳ Ἐγκυκλίου, ὁ Ρωμαῖος Ποντίφηξ παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς: «Πρὸς τοῦτο, λέγει, ὠθεῖ ἡμᾶς αὐτὴ ἡ βαρεῖα πίεσις τῆς (καθολικῆς) Ἐκκλησίας, πίεσις, ἥτις χρήζει ἐμπεριστατωμένης διευκρινήσεως, πρὸς δὲ καὶ ἡ κατάστασις τῆς συγχρόνου κοινωνίας, ἥτις καταφρονήσασα τῶν μεγάλων τοῦ χριστιανισμοῦ παραδόσεων, ὑφίσταται ἤδη ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ἐλλείψεις καὶ βαίνει ὁλονὲν πρὸς τὸ χεῖρον. Διότι τοιοῦτός ἐστιν ὁ νόμος τῆς θείας Προνοίας, βεβαιούμενος ὑπὸ τῆς Ἱστορίας: αἱ μεγάλαι θρησκευτικαὶ ἀρχαὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταφρονηθῶσι, χωρὶς συγχρόνως νὰ παρατηρηθῇ διάσεισις αὐτῶν τῶν θεμελίων τῆς πολιτειακῆς εὐημερίας».

Ἰδιαιτέρως περὶ τοῦ Προτεσταντισμοῦ ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ πάπα Λέοντος ΙΓ΄. ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς: «Συνεπείᾳ πληθύος αἰτιῶν, γνωστῶν ἐκ τῆς Ἱστορίας, ἡ οὕτω καλουμένη Διαμαρτύρησις τοῦ XVI αἰῶνος ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας, ὅπως πλήξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, σκληρῶς ἐπιτεθεῖσα κατὰ τοῦ παπισμοῦ. . . Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν, παρατηρεῖ περαιτέρω, ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ Διαμαρτύρησις ἐσκόπει νὰ ἐκδιώξῃ μακρὰν τοῦ κόσμου τὸ βασίλειον τοῦ ὑπερφυσικοῦ, ἀλλ' ἀφοῦ ἔνθεν μὲν διημφισβητοῦντο τὰ δίκαια τοῦ θρόνου τῆς Ρώμης,—τὰ ἀποτελοῦντα τὸ πρῶτον θεμέλιον τῆς ἑνότητος, ἑτέρωθεν δὲ προύβάλλετο ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρας ἐρεύνης, τὸ θεῖον οἰκοδόμημα διεσαλεύθη ἐν αὐτοῖς τοῖς θεμελίοις αὐτοῦ, καὶ ἠνοίχθη ἡ ὁδὸς διὰ παντὸς εἴδους νεωτερισμούς, ἀμφιβολίας καὶ ἀρνήσεις ὡς πρὸς ἀντικείμενα μεγίστης σπουδαιότητος».

Μεταβαίνων ἐφεξῆς εἰς τὴν ἐν τῇ Δύσει ἐμφάνισιν τῶν διαφόρων ὀρθολογιστικῶν καὶ ἀθεϊστικῶν συστημάτων, παρατηρεῖ: «Μετὰ τὸ ἐπελθὸν ῥῆγμα μεταξὺ Καθολικισμοῦ καὶ Προτεσταντισμοῦ, παρουσιάσθη ἡ κομπορρημονοῦσα καὶ εἰρωνευομένη τὰ πάντα φιλοσοφία τοῦ XVIII αἰῶνος, ἥτις καὶ ἔκαμε ἓν βῆμα περαιτέρω. Αὕτη κατειρωνεύθη τῶν βιβλίων τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ ἀπεκήρυξε πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἀληθείας τῆς θείας ἀποκαλύψεως, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐξαφανίσῃ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν λαῶν πᾶσαν θρησκευτικὴν πίστιν καὶ πᾶν πνεῦμα χριστιανικῶν ἀρχῶν. Ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης ἀπέρρευσαν τὰ θλιβερὰ καὶ ἄξια οἴκτου συστήματα τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ πανθεϊσμοῦ, τοῦ θετικισμοῦ καὶ ὑλισμοῦ, ἅτινα παρουσιάζουσιν ὑπὸ νέαν ὄψιν πλάνας παλαιάς, πρὸ αἰώνων ἤδη ὑπὸ τῶν Πατέρων καὶ Ἀπολογητῶν τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας φερενίκως ἀναιρεθείσας. . . . . Ὁ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας πόλεμος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας προσέλαβεν ἔτι μᾶλλον ὀλέθριον χαρακτῆρα, ἢ πρότερον, καὶ ὡς ἐκ τῆς ὀξύτητος αὐτοῦ καὶ ὡς ἐκ τῆς εὐρείας ἐπεκτάσεως». Ὁμιλῶν ἐφεξῆς περὶ τῆς ἐπελθούσης ἐντεῦθεν διασαλεύσεως τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, συμπεραίνει, ὅτι

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

ἡ ἠθικὴ ἔκλυσις εἰσέδυσεν εἰς πάντα καθόλου τὰ μέλη τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, γενομένης ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Ἐπιθεωρῶν δ' ἑφεξῆς ἓν πρὸς ἓν τὰ διάφορα κύρια σημεῖα τοῦ πολιτικοκοινωνικοῦ βίου καὶ ὑποδεικνύων τὰ σύγχρονα ἕλκη αὐτοῦ (φυλετισμὸν ἄκρατον ἐν ταῖς πρὸς ἄλληλα σχέσεσι τῶν ἐθνῶν, ἀντιχριστιανικὸν σοσιαλισμόν, μασσονισμόν, κλπ.), ἐπάγεται τὸ ἑξῆς ἀπογοητευτικὸν ἀληθῶς διὰ τὸν βίον τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Δύσεως συμπέρασμα: «**Οἱ λαοί,** λέγει, **καὶ αἱ κοινωνίαι ὀφείλουσιν ἐξ ὑπαρχῆς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ χριστιανισμοῦ**»!

Ἡ Ἐγκύκλιος ποιεῖται ἰσχυροὺς καὶ πλήρεις παραπόνων ὑπαινιγμοὺς κατὰ τῶν γενομένων οὐ πρὸ πολλοῦ συστηματικῶν ἐπιθέσεων καὶ διωγμῶν κατὰ τῶν καθολικῶν ταγμάτων ἔν τισι χώραις τῆς Εὐρώπης, ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ, Βελγίῳ καὶ Ἱσπανίᾳ, (περὶ ὧν ἴδε τὰ παρ' ἡμῶν σχετικὰ ἐν φύλλ. 20 καὶ 28 «Ἐκκλησ.Ἀληθείας» π. ἔ.). Ἄξιος δ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἶνε ὁ ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ χαρακτηρισμὸς τοῦ μασσονισμοῦ, ὃν ὁ πάπας ἀποκαλεῖ, **αἵρεσιν σκοτεινήν,** ἥτις ἐπὶ μακροὺς ἤδη χρόνους περισφίγγει ἐν τοῖς δικτύοις αὐτῆς τὴν κοινωνίαν, ὡς ἄλλη θανατηφόρος νόσος, ἀπειλοῦσα τὴν ὑγείαν, τὴν δράσιν καὶ τὴν ζωὴν τῶν κοινωνιῶν».

Δυστυχῶς, διὰ τοὺς γνωρίσαντας ἐκ τοῦ πλησίον τὴν σύγχρονον ἠθικοθρησκευτικὴν κατάστασιν τῶν πλείστων ἐκ τῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν, ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ γηραιοῦ πάπα δὲν λέγει ὑπερβολάς. Ὡς πρὸς ἓν σημεῖον μόνον τῆς Ἐγκυκλίου δὲν δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν, ὡς πρὸς τὰ μέσα δηλονότι τῆς διορθώσεως καὶ θεραπείας. Ἡ παπικὴ Ἐγκύκλιος κόπτεται καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς **κοσμικῆς ἐξουσίας** εἰς τοὺς πάπας, καὶ θέτει ὡς βάσιν τῶν περὶ θεραπείας μέσων τὴν τυφλὴν τῶν λαῶν ὑπακοὴν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν παπῶν τῆς Ρώμης. Ἀλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται διὰ τοὺς ἀμερολήπτως κρίνοντας τὰ πράγματα ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐπελθούσης παρεξηγήσεως καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος χάους μεταξὺ λαοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ κλήρου ἀφ' ἑτέρου ἐν τῇ Δύσει. Αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ μὲν προὐκάλεσαν τὰς ἀντιθέτους ὑπερβολὰς τοῦ ἑτέρου. Τοῦτο τοὐλάχιστον βλέπει ὀφθαλμοφανῶς πᾶς ὁ ἐν πνεύματι ἀμεροληψίας μελετῶν τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν τῆς Δύσεως ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως. Ἡ ἀπὸ μέρους τῶν παπῶν κατάχρησις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτὴν ἑκάστοτε σκάνδαλα, ἡ ἐλαφρότης, μεθ' ἧς προέβαινον καὶ προβαίνουσι δυστυχῶς καὶ νῦν ἔτι εἰς τὴν ἀνακήρυξιν νέων δογμάτων, καὶ δὴ τοιούτων, οἷον τὸ τοῦ ἀλαθήτου κατὰ τὸ 1870, τὰ πολύκροτα συγχωροχάρτια μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτῶν, οἱ περιώνυμοι «index librorum prohibitorum», καὶ τόσα ἄλλα βαθμηδὸν συντελέσαντα εἰς τὴν διάνοιξιν τοῦ μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ χάους, δὲν ἠδύναντο πρὸς μεγάλην θλῖψιν παντὸς ἀληθοῦς χριστιανοῦ, ἀλλ' ἢ νὰ προκαλέσωσι θᾶττον ἢ βράδιον τὰς ὅλως ἀντιθέτους ὑπερβολὰς τοῦ προτεσταντισμοῦ, τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀντικληρικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν τάσεων. Ὁ πάπας Λέων ΙΓ'., ὡς ἀνώτατος ἐκκλησιαστικὸς ἀρχηγὸς τῆς Δύσεως καλεῖ διὰ τῆς Ἐγκυκλίου αὐτοῦ πάντας τοὺς λαοὺς αὐτῆς εἰς μετάνοιαν. Τὸ φαινόμενον εἶνε λίαν συμπαθὲς διὰ πάντα ἀληθῆ χριστιανόν. Ἀλλ' ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ μετάνοια αὕτη δέον νὰ ᾖ **γενική,** οὐ μόνον δηλονότι ἐκ τῶν κάτω, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄνω, διότι γενικὴ εἶνε καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς. Τότε μόνον, νομίζομεν, θὰ ἠδύνατό τις μετὰ χρηστῶν ἐλπίδων νὰ ἀπεκδέχηται τὴν εἰς τὸ ἀληθὲς τοῦ Χριστιανισμοῦ πνεῦμα ἐπάνοδον τῶν συγχρόνων τῆς Δύσεως λαῶν, ἣν τόσον θερμῶς εὔχεται ὁ πλήρης ἡμερῶν πάπας ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ.

Α. ΠΙΠΕΡΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΡΚΑΔΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ πάλαι ποτὲ διαλάμψασα ἀρχιεπισκοπὴ Ἀρκαδιουπόλεως τῆς Θρᾴκης, τελοῦσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Βιζύης, διήνυσεν ὡς τοιαύτη βίον ἐννέα περίπου ἑκατονταετηρίδων, ἤτοι ἀπὸ τῶν μέσων τῆς πέμπτης μέχρι τῶν μέσων τῆς δεκάτης τετάρτης περίπου, ὑπαχθεῖσα δ' ὕστερον ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως ἀπώλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ ὡς ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ὡς πόλις, ἐξ ἧς τὴν κλῆσιν αὐτῆς ἡ ἀρχιεπισκοπὴ ἔλαβεν.

Ἡ Ἀρκαδιούπολις—τὸ πρὶν Βεργούλιον τῆς Θρᾴκης (Πτολ. Κλαυδ. τομ. 1 βιβλ. 111. σελ. 190), — ἀνοικοδομηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου, υἱοῦ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου (Θεοφαν. χρονογρ. σελ. 121), εἶναι τὸ σημερινὸν Λουλέ-

Βουργὰς τῆς Θρᾴκης, τὸ ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ Χάμμερ Τσατάλ-Βουργὰς λεγόμενον, προικισθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ οἰκισμοῦ αὐτῆς διὰ πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν προνομιῶν ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος τῆς θέσεως αὐτῆς, ἢ διὰ τὴν εὐφυΐαν τοῦ τόπου, ὡς ἀλλαχοῦ ὁ Κατακουζηνὸς ἀναφέρει, ἔσχε διαφόρους ἀρχιεπισκόπους ἐξ ὧν τινὲς μόνον — ὅσοι εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἄλλων πράξεων τῆς ἐκκλησίας φέρονται ὑπογεγραμμένοι — διεσώθησαν.

Σημειωτέον δ' ὅτι καὶ περὶ τοῦ οἰκιστοῦ τῆς Ἀρκαδιουπόλεως οἱ Βυζαντινοὶ χρονογράφοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, οἱ μὲν τὸν Ἀρκάδιον, οἱ δὲ αὐτὸν τὸν Θεοδόσιον ὡς τοιοῦτον παραδεχόμενοι. Οὕτως ἐν ᾧ Γεώργιος ὁ Κεδρηνὸς ἀποφαίνεται ὅτι οἰκιστὴς αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Θεοδόσιος, ὅστις ἐν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔκτισε τὴν πόλιν ταύτην «ἔκτισε δὲ (ὁ Θεοδόσιος) καὶ ἑτέραν πόλιν ἐν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸ πρὶν Βεργούλιον λεγόμενον» (Γ. Κεδρ. τομ. α. σ. 568), τοὐναντίον Λέων ὁ Γραμματικὸς καὶ ὁ Ἐφραίμιος, στοιχοῦντες τῇ γνώμῃ τοῦ Θεοφάνους, τὸν Ἀρκάδιον ὡς τοιοῦτον ἀποφαίνονται. Καὶ ὁ μὲν Λέων λέγει: «Καὶ πόλιν ἐν Θρᾴκῃ κτίσας (ὁ Ἀρκάδιος) ἐκάλεσεν Ἀρκαδιούπολιν» (Λ. χρονογρ. σ. 105), ὁ δὲ Ἐφραίμιος ἐν στίχοις τάδε:

Οὗτος βασιλεὺς ἐν Θρᾴκῃ κτίζει πόλιν
ἣν Ἀρκαδίου πάντες ᾄδουσι πόλιν
(στιχ. 682. σελ. 37).

τὰς διαφωνίας δὲ ταύτας ἀναφέρων καὶ ὁ ὑπομνηματιστὴς τοῦ Ἱεροκλείου συνεκδήμου ἐπάγεται: «Bergulem Theodosius sivi Arcadius (neque enim scriptoribus convenit) instauravit, et Arcadii nomine praelustrem esse jussit. Theophanes Arcadio Cedrenus Theodosio triluit» (Κ. πορφυρ. τομ. 3. σελ. 402). Καὶ ὑπὸ μὲν τὸν Βιζύης ὑπαγομένη ἡ Ἀρκαδιούπολις ἔσχε δύο ἐπισκόπους — ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοὐλάχιστον δύο εἰσὶ γνωστοὶ — τὸν Εὐπρέπιον, ὅστις παρακαθήσας καὶ ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ τρίτῃ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ὑπογράφει τὰ πρακτικὰ αὐτῆς οὕτωσί: «Εὐπρέπιος ἐπίσκοπος Βιζύης ὑπέγραψα ἀποφηνάμενος» (πρακτ. συνοδ. τομ. α. σελ. 495), καὶ τὸν Λουκιανόν, ὅστις παραγενόμενος ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι τετάρτῃ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ πράξει αὐτῆς ὑπογράφεται οὕτως: «Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βιζύης καὶ Ἀρκαδιουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα» (πρακτ. συνοδ. Μηλ. τομ. β' σελ. 205).

Ἀνεξάρτητος δὲ καταστᾶσα ἔσχεν ἀναμφιβόλως μέχρι τέλους πολλοὺς ἀρχιεπισκόπους, ἐξ ὧν ἡ ἱστορία τινὰς μόνον τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὰς συνόδους μνημονεύει. Οὕτως ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς πέμπτης οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐν ἔτει 553 συγκροτηθείσης, πληροφορούμεθα ὅτι τὴν ἐποχὴν ταύτην Ἀρκαδιουπόλεως ἦν ὁ Σαββάτιος, ὅστις ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ παραγενόμενος ὑπογράφει οὑτωσὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς: «Σαββάτιος δοῦλος Θεοῦ ἐπίσκοπος Ἀρκαδιουπόλεως». Ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἑβδόμης οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς ἐπὶ Εἰρήνης ἐν Νικαίᾳ, παρατηροῦμεν ὅτι τὴν ἐποχὴν ταύτην Ἀρκαδιουπόλεως ἦν Ἰωάννης τις — Ἰωάννου ἐπισκόπου Ἀρκαδιουπόλεως — ὅστις ἀναφέρεται οὑτωσὶν ἐν ταῖς τῆς συνόδου ταύτης πράξεσιν: «Ἰωάννης ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀρκαδιουπόλεως ἐξεφώνησεν ὁμοίως» (πρ. συνοδ. Μηλ. τομ. 6. σελ. 752).

Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπὶ Φωτίου συνόδου πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην Ἀρκαδιουπόλεως ἦν Βασίλειός τις — Βασιλείου Ἀρκαδιουπόλεως — ὅστις πρῶτος φέρει τὸν τίτλον τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἄγνωστον τὸ πρῶτον εἰς τίνα ἀπονεμηθέντα, ὑπὸ τὸν αὐτὸν δὲ τίτλον εἶναι εἰσέτι γνωστοὶ ἕτεροι δύο ἀρχιεπίσκοποι Ἀρκαδιουπόλεως, ἐξ ὧν ὁ εἷς εἶναι ὑπογεγραμμένος εἰς τὰ πρακτικὰ τοπικῆς τινος συνόδου συγκροτηθείσης ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ Πατριάρχου Κοσμᾶ τοῦ ἀττικοῦ, ὅστις ὑπογράφεται οὕτως «ὁ εὐτελὴς ἀρχιεπίσκοπος Νικόλαος ἢ κατ' ἄλλην γραφὴν Νικηφόρος» (αὐτόθι σελ. 995), ὁ δ' ἕτερος εἰς τὰ πρακτικὰ συνόδου τινὸς συγκροτηθείσης ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Λουκᾶ τοῦ Χρυσοβέργη, Κωνσταντῖνος ὀνόματι «Κωνσταντῖνος Ἀρκαδιουπόλεως ἀρχιεπίσκοπος».

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν γνωστοὺς τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐπισκόπους ἢ ἀρχιεπισκόπους ἔχομεν ἑπτὰ μόνον, ἐξ ὧν οἱ μὲν δύο εἰσὶν ἐκ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν αὕτη ἦν συνηνωμένη μετὰ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Βιζύης, οἱ δὲ πέντε ἐκ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἀνεξάρτητος διετέλει· εἰσὶ δὲ οἱ ἑξῆς·

Εὐπρέπιος	ἀπὸ τοῦ ἔτους	431
Λουκιανὸς	»	451
Σαββάτιος	»	553
Ἰωάννης	»	738
Βασίλειος	»	861
Νικόλαος ἢ Νικηφόρος	»	1145
Κωνσταντῖνος	»	1156

Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην περίοδον ἔν-τινι περὶ μεταθέσεων ἐπισκόπων ὑπομνήματι γίνε-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

ται μνεία ὅτι σχολάζων τις Λεοντουπόλεως (ἐπαρχία Ἰσαυρίας) καθίσταται Ἀρκαδιουπόλεως, δίχα τῆς μνείας τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ: «ὁ Λεοντουπόλεως ἔλαβεν, ὡς σχολάζων, τὴν Ἀρκαδιούπολιν» χηρεύουσαν πάντως· (συνταγμ. Ἱερ. κανον. Ρ. καὶ Π. σελ. 394).

Ὅσον δ' ἀφορᾷ περὶ τῆς τάξεως, ἣν κατεῖχεν ὁ Ἀρκαδιουπόλεως μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀρχιεπισκόπων τοῦ κλίματος Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ ἀρχαιοτάτων καταλόγων πληροφορούμεθα ὅτι τὸ πρῶτον ὁ Ἀρκαδιουπόλεως μεταξὺ τῶν τεσσαράκοντα δύο τοιούτων τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως κατεῖχε τὴν ἑνδεκάτην βαθμῖδα κατὰ τὴν ἑξῆς κλίμακα:

Ὁ Ὀδύσσου, ὁ Τόμης, ὁ Βιζύης, ὁ Πομπηϊουπόλεως, ὁ Σμύρνης, ὁ Λεοντουπόλεως, ὁ Μαρωνείας, ὁ Ἀπαμείας, ὁ Μαξιμιανουπόλεως, ὁ Γερμίων, ὁ Ἀρκαδιουπόλεως, ὁ Βερόης, ὁ Μιτυλήνης κτλ. (ὅρα καὶ Bacil. otit). Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἡ θέσις τοῦ Ἀρκαδιουπόλεως, ὡς ἐκ τῆς σημασίας τῆς πόλεως ταύτης σημαντικῶς προάγεται, καὶ κατὰ μὲν τὰ νέα τακτικὰ — κατάλογον συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Κυπρίου — καταλαμβάνει τὴν ἑβδόμην βαθμῖδα μεταξὺ τῶν πεντήκοντα τοιούτων κατὰ τὸν ἑξῆς πίνακα:

1. Βιζύης	2. Πομπηϊουπόλεως.
3. Λεοντουπόλεως	4. Μαρωνείας.
5. Ἀπαμείας	6. Γερμίων.
7. Ἀρκαδιουπόλεως	8. Παρίων κτλ.

(Nova tact. p. 59—60).

Κατὰ δὲ τὸν κατάλογον, ὅστις ἀποδίδεται εἰς τὸν σοφὸν Λέοντα ὁ Ἀρκαδιουπόλεως καταλαμβάνει τὴν πέμπτην τάξιν κατὰ τὴν ἑξῆς βαθμολογίαν:

1. Βιζύη	2. Λεοντούπολις.
3. Μαρώνεια	4. Γέρμια.
5. Ἀρκαδιούπολις	6. Πάριον κτλ.

(Συνταγ. Ἱερ. καν. Ρ. καὶ Π.).

Τὴν βαθμῖδα ταύτην πόσον διετήρησεν ὁ Ἀρκαδιουπόλεως δὲν εἶναι γνωστόν, ἐὰν ληφθῇ ὅμως ὑπ' ὄψει ὅτι μετὰ τὴν περίοδον ταύτην ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης διαφόρων ἕνεκα ἱστορικῶν λόγων κατὰ μικρὸν ἤρξατο ἀραιούμενος, πρὸς τούτοις ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία, κατὰ τοὺς λόγους καὶ τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα εἴωθε συμμεταβάλλειν πρὸς τὰ πολιτικά, θέλομεν πληροφορηθῆ ὅτι ἐπὶ πολὺ ταύτην δὲν διετήρησεν, ἀλλ' ὅτι ταχέως ἤρξατο τὴν πρὸς τὰ κάτω πορείαν ὡς κατὰ τὴν πρώτην περίοδον ἐχώρησε τὴν πρὸς τὰ ἄνω — μέχρις οὗ τέλεον καταργεῖται συγχωνευθεῖσα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἀδριανουπόλεως. Οὕτω κατά τινα ἔκθεσιν τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ κλίματος Κωνσταντινουπόλεως γενομένων κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκάτης τετάρτης ἑκατονταετηρίδος καὶ «ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου κυροῦ Ἀδρονίκου» τοῦ δ'. εὑρίσκομεν τὸν Ἀρκαδιουπόλεως συγκαταριθμούμενον μὲν μετὰ τῶν ἐπισκόπων τοῦ θέματος, κατέχοντα δὲ τὴν πβ', ἢ κατ' ἄλλους τὴν πδ', τάξιν, ἐξ ἧς ὑποβιβαζόμενος, κατὰ τὴν ἔκθεσιν, τοποθετεῖται εἰς τὴν ρα', κλίμακα: «ὁ Ἀρκαδιουπόλεως πβ οὖσα γέγονε ρα» (ἔκθεσις σ. 243 καὶ ἱστορικὸν Δωροθέου σελ. 399). Ἡ βαθμὶς αὕτη τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρκαδιουπόλεως εἶναι ἡ τελευταία ἐν τῇ ἱστορίᾳ, οὐδαμοῦ δὲ τοῦ λοιποῦ μνεία τις περὶ αὐτῆς ὡς ἐκκλησίας καὶ γίνεται. Ὁ Νεῖλος Δόξαπατρῆ, ὅστις καταλόγους συνέταξε περὶ αὐτῆς οὐδεμίαν μνείαν ποιεῖται.

Ὅτι δὲ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ Ἀρκαδιουπόλεως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἔβαινεν ἐν τῷ τέρματι αὐτῆς, τὸ ὁποῖον καὶ πραγματικῶς ἐν τῇ ἑκατονταετηρίδι ταύτῃ ἐπῆλθε, δυνάμεθα εἰκάσαι καὶ ἔκ τινος πρακτικοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος καὶ ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ Ἡσαΐου, περὶ χρηματικῆς συνεισφορᾶς τῶν ὑπὸ τὸ κλῖμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως τελούντων θρόνων συνταγέντος, καθ' ὃ ὁ μὲν θρόνος Βιζύης προσφέρει ἑκατὸν ὑπέρπυρα, ὁ δὲ τῆς Μηδείας πεντήκοντα, τῆς δὲ Ἀρκαδιουπόλεως τέσσαρα καὶ εἴκοσι μόνον, ἀνάλογα δῆλον ὅτι πρὸς τοὺς ἐξηντλημένους πόρους αὐτῆς. «Ἀπὸ δὲ τῆς ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρκαδιουπόλεως ὑπέρπυρα εἴκοσι τέσσαρα» (Συν. ἱερῶν κανόνων Ρ. καὶ Π. σελ. 134).

† **Ὁ Σεβαστείας ΑΝΘΙΜΟΣ**

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Οὐ πρὸ πολλοῦ ἐγράφη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ἀλλογλώσσοις τε καὶ ἡμετέραις, καὶ διεσαλπίσθη ὅτι οἱ ἐν ἁγίῳ Ὄρει βιοῦντες ὁσιώτατοι πατέρες ἀφορμὴν δῆθεν λαβόντες ἐξ ἐπισκέψεων ἀνηνέχθησαν πρὸς ἡγεμόνας καὶ ἄρχοντας ξένους αὐτοῖς πολιτικῶς, ζητοῦντες τοῦτο ἢ τὸ ἄλλο καὶ διατυποῦντες αἰσθήματα πρὸς αὐτοὺς μὴ συνάδοντα τῇ θέσει, τῇ ἐπαγγελίᾳ καὶ τῷ τῆς ὑπηκοότητος αὐτῶν καθήκοντι. Καίπερ τὰ φληναφήματα ταῦτα ἁρμοδίως καὶ ἐπισήμως διεψεύσθησαν καὶ οὐδεμία χρεία νὰ μακρηγορῶμεν, οὐχ ἧττον ἐπειδὴ σημαῖνον ὄργανον τοῦ ρωσσικοῦ τύπου ἐξ

ΗΛΙΟΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ι. ΜΕΧΗΝΙΚΟΒΑ

Ἁγίου Ὄρους δῆθεν λαβὸν τὴν εἴδησιν, ἀναγράφει ἐπίσης αὐτήν, ἀναγκαζόμεθα ἐξ ἐπιβαλλομένου ἡμῖν καθήκοντος νὰ διαψεύσωμεν κατηγορηματικῶς τὴν τοιαύτην εἴδησιν — προϊὸν πάντως νοσούσης κεφαλῆς, ἂν μὴ κακοβούλου καὶ ἐπιβούλου διαθέσεως, — διακηρύττοντες καὶ διαβεβαιοῦντες, ὅπως πολλάκις μέχρι τοῦδε, ὅτι οἱ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὁσιώτατοι πατέρες οὐδένα ἔχουσι λόγον νὰ παρεκβαίνωσι τὴς κανονικῆς τῆς ὑπηκοότητος αὐτῶν τροχιᾶς, τοὐναντίον μάλιστα ἀφορμὰς σπουδαίας καὶ λόγους ἰσχυροὺς ἔχουσι νὰ εὐγνωμονῶσι πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν περινούστατον Ἄνακτα ἡμῶν Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χάν, ἐφ' ἑνὸς ἡμῶν καὶ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ Κυβέρνησιν, ἐφ' οἷς πάντοτε παρέχει τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ τόπῳ αὐτοκρατορικῆς εὐμενοῦς προστασίας δείγματα. Ταῦτα πρὸς φίμωσιν τῶν φληνάφων κατ' ἐπίσημοι αἴτησιν τοῦ ἱεροῦ Κοινοῦ τῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ προϊσταμένων Ἱερᾶς Συνάξεως.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ κυπριακὸν ζήτημα ἀντηλλάγησαν ἐσχάτως τὰ ἑξῆς τηλεγραφήματα:

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Λευκωσίαν

Ἀναχώρησις ἐντεῦθεν καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξήρτηται ἐκ καταβολῆς χρημάτων.

16 Μαΐου 1902.

† **Πατριάρχης ΙΩΑΚΕΙΜ**

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Σύνοδος Κύπρου δέχεται εὐλαβῶς τελευταίαν ἀπόφασιν ἐρωτῶσα περὶ καθόδου ἀρχιερέων. Ἐτηλεγραφήσαμεν αὐτῇ ὅτι ἀπαιτοῦνται χρήματα.

† **Πατριάρχης ΙΩΑΚΕΙΜ**

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— *Ἐκλογὴ μητροπολίτου Καισαρείας.* — Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ τακτικῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης τρίτης προέβη εἰς ἐκλογὴν μητροπολίτου τῆς χηρευσάσης ἐπαρχίας Καισαρείας. Ὀθεν προταθέντων ἐπὶ Συνόδου ὑποψηφίων τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν Κορυτσᾶς κ. Γερβασίου, Ἀγκύρας κ. Νικολάου καὶ Στρωμνίτσης κ. Σωφρονίου καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἐξελέγη μητροπολίτης Καισαρείας ὁ Κορυτσᾶς κ. Γερβάσιος, ὅστις ηὐχαρίστησε τηλεγραφικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ.

— *Ἐκλογὴ μητροπολίτου Κορυτσᾶς.* — Τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς Κορυτσᾶς κενωθέντος ἕνεκα τῆς εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Καισαρείας προαγωγῆς τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ ἐσκέψατο περὶ πληρώσεως αὐτοῦ. Ὀθεν προταθέντων ὑποψηφίων τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπ. Κρήνης κ. Θεοκλήτου, Παμφίλου κ. Μελισσηνοῦ καὶ τοῦ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτου Φωτίου, ἀρχιγραμματέως τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐγένετο ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἡ ἱερὰ τῶν ψήφων τελετὴ καὶ ἀνεδείχθη μητροπολίτης Κορυτσᾶς ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Συνόδου, εἰς ὃν παραστάντα ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐγένετο τὸ εἰθισμένον μήνυμα. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς συνοδικῆς συνεδρίας ὁ θεοφιλέστατος ἐψηφισμένος ἐποιήσατο τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν.

Ἡ χειροτονία τοῦ θεοφιλεστάτου ἐψηφισμένου Κορυτσᾶς κ. Φωτίου γενήσεται τῇ μεθαύριον κυριακῇ ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμεν. Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου.

— *Ἀρχιγραμματεὺς καὶ Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου.* — Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου, διωρίσθη ἀρχιγραμματεὺς ὁ τέως ὑπογραμματεὺς ἱερολ. κ. Γεννάδιος Ἀλεξιάδης, ὑπογραμματεὺς δὲ ὁ ἱερολ. κ. Ἀθανάσιος Πιπέρας, ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἡ εἰς πρεσβύτερον χειροτονία καὶ εἶτα ἡ εἰς ἀρχιμανδρίτην χειροθεσία τοῦ νέου ἀρχιγραμματέως γενήσεται τῇ μεθαύριον κυριακῇ ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὴν ὡς ἄνω γράφομεν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν λειτουργίαν.

— *Συνεδρία δύο Σωμάτων.* — Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ συνῆλθον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τὰ δύο Σώματα, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ ἔντιμον Δ. Ε Μ. Συμβούλιον, εἰς κοινὴν συνεδρίαν καὶ συνεσκέψαντο περὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ζητημάτων.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ διωρίσθη πρόεδρος μὲν τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν Ἐπιτροπῆς ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Ἀλέξανδρος, μέλος δὲ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως κ. Ταράσιος.

Τῆς Ἐφορείας τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων δι' ἐκθέσεως αὐτῆς ὑποδειξάσης τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κοιμητηρίων, τῶν τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων τμημάτων τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων ἑκάστοτε ἐποπτευουσῶν καὶ ἐπιθεωρουσῶν, τὰ δύο Σώματα ἐνέκριναν τὴν αὔξησιν ταύτην.

— *Περιουσία ἀοιδίμου Σάμου Γαβριήλ.* — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς π. τρίτης ἀνεγνώσθη τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς Σαμιακῆς Βουλῆς κ. Σοφούλη, ἀγγείλαντος τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς περιουσίας τοῦ ἀοιδίμου μητροπολίτου Σάμου Γαβριὴλ, ὅπερ ὑφίστατο μεταξὺ τοῦ Οἰκουμεν. Πατριαρχείου καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ, ἐλύθη αἰσίως, ἀποφασισθέντος ὅπως μετρηθῶσιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον τῶν Πατριαρχείων 100,000 σαμιακῶν γροσίων. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐγκρίνασα καὶ ἀποδεξαμένη τὴν λύσιν διεβίβασε τηλεγραφικῶς τῇ σαμιακῇ Βουλῇ τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίας αὐτῆς. — Ἀνάγκη δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀοιδίμου Σάμου Γαβριὴλ ἐγένοντο παράπονα ὅτι κατὰ τὴν γενομένην ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δημοπρασίαν τῶν πραγμάτων αὐτοῦ τὰ ἱερὰ ἄμφια τὰ ἀποτελοῦντα τὴν κληρονομίαν ἐξετιμήθησαν ἔλασσον τῆς ἀξίας, ἣν ἀπέδωκαν αὐτοῖς ἐν Σάμῳ, κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐκτίμησιν τὴν καὶ παρὰ τοῦ πατριαρχ. ἐξάρχου γενομένην ἀποδεκτὴν, τὰ δημοπρατηθέντα καὶ ἀγορασθέντα ἄμφια

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ ΟΗΥ

ἐσφραγίσθησαν καὶ οὐδὲν οὐδενὶ παρεδόθη. Μετὰ δὲ τὴν ἤδη γενομένην λύσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν Ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ πλείονες μὲν τῶν τότε ἀγορασάντων ἀνεχώρησαν, οἱ δ' ἔχοντες τότε ἀνάγκην αὐτῶν ἐθεράπευσαν ταύτην, ἄλλοθεν προμηθευθέντες ὧν ἔχρῄζον, πρυκηρύττει δημοπρασίαν τῆς τοῦ ἀοιδίμου Σάμου περιουσίας, γενησομένην τῇ προσεχεῖ δευτέρᾳ, ὥρᾳ 2 τουρκιστὶ τῆς πρωΐας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κοινοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

—*Ἐπισκευαὶ τῶν Πατριαρχείων.*—Χάριν τῶν ἐπισκευῶν τῶν Πατριαρχείων ἡ ἱερὰ Μονὴ Σουμελᾶ ἀπέστειλε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι διὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλευούσῃ παρεπιδημοῦντος προηγουμένου αὐτῆς κ. Παρθενίου λίρας ὀθωμανικὰς ὀκτώ, ὁ δὲ ἡγούμενος τῆς ἐν Πριγκήπῳ ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κουδουνᾶ λίρας ὀθωμανικὰς δύο.

—*Ἡ Α. Θ. Παναγιότης παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ.* — Προχθὲς ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος καπουκεχαγιᾶ Ἀντωνίου βέη Οἰκιάδου ἐπεσκέψατο ἐν Νισάν-τας τὴν Α. Ὑψ. τὸν πρωθυπουργὸν Σαΐτ πασᾶν καὶ συνδιελέξατο περί τινων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἀνεκοίνωσε χθὲς ἡ Α. Θ. Π. τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ.

—*Μητροπολίτης Διδυμοτείχου.* —Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν, τυχὼν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος μεταβαίνων εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Προύσης.

—*Πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία ἐν Βαλουκλίῳ.*—Μετὰ πολλῆς τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἡ νενομισμένη πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία ὑπὲρ ἀναπαύσεως μὲν τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ὑπὲρ ὑγείας δὲ καὶ μακροημερεύσεως τῶν ζώντων ἱδρυτῶν, εὐεργετῶν, ἐφόρων, δωρητῶν, συνδρομητῶν καὶ πάντων τῶν συντελεσάντων καὶ συντελούντων εἰς εὐόδωσιν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ἐν Ἑπταπυργίῳ ἱδρυμένων Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων. Τῇ Α.Θ.Π. τῷ Οἰκουμ. Πατριάρχῃ συνελειτούργησαν οἱ σεβασμιώτατοι συνοδικοὶ Ἰωαννίνων, Προύσης, Νεοκαισαρείας, Χίου, Βοδενῶν, Λιτίτσης, Ἡλιουπόλεως καὶ Καλλιουπόλεως, τῶν ἁγίων Ἰκονίου, Σμύρνης καὶ Ξάνθης κωλυθέντων ἕνεκα ἀδιαθεσίας.

Ἐν τῷ ναῷ παρέστησαν, πρὸς τῷ πολυπληθεστάτῳ εὐσεβεῖ ἐκκλησιάσματι, οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κκ. Σόλων Καζανόβας, Ἰωάννης Χατζόπουλος, Ἐμμ. Ραχτιβὰν καὶ Μιχαὴλ Σιφνάϊος· ὁ ἀξιότιμος τραπεζίτης κ. Θ. Μαυρογορδᾶτος, τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι ὁμογενεῖς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας καὶ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξελθοῦσα τοῦ ναοῦ ἔψαλε τὸ τρισάγιον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἀειμνήστων Πατριαρχῶν.

Ἀναπαυθεῖσα κατόπιν ἐπὶ μικρὸν ἐν τῷ Ἐπιτροπείῳ, μετέβη μετὰ τῶν σεβ. συνοδικῶν καὶ τῶν παραστάντων ἐγκρίτων ὁμογενῶν εἰς τὰ παρακείμενα Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστήματα, ἔνθα παρετέθη πᾶσι τὸ γεῦμα. Τούτου δὲ διαρκοῦντος ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐποιήσατο πρόποσιν ἐν ᾗ δεόντως ἐξῆρε τὰ φιλογενῆ καὶ φιλάνθρωπα αἰσθήματα διαφόρων ὁμογενῶν οἴκων ἀγλαϊζόντων διὰ τῆς ὄντως χριστιανικῆς αὐτῶν πολιτείας τὸ ἡμέτερον Γένος καὶ τιμώντων τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ βίου καὶ ἐν τέλει ἐξέφρασεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν σεπτὸν ἡμῶν Ἄνακτα. Εἰς τὴν προσφυᾶ πρόποσιν τῆς Α. Θ. Π. ἀπήντησε διὰ βραχέων ὁ σεβ. πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων μητροπολίτης Προύσης κ. Ναθαναὴλ διατρανῶν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἐφορείας διὰ τὴν κεδνὴν περὶ τῶν ἱδρυμάτων τούτων μέριμναν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. Μετέπειτα ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων τῆς Ἐφορείας ἀξιότιμος κ. Ἰωάννης Καστέλλης, συνῳδὰ τῇ ἐσχάτως ὑπ' αὐτῆς ληφθείσῃ ἀποφάσει, ἀνέγνω ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων ἀπεικονίζουσαν τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1901 κατάστασιν ἐν γένει τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεσκέψατο ἐν συνοδείᾳ πάντων τῶν σεβασμίων ἀρχιερέων καὶ τῶν ἐγκρίτων ὁμογενῶν τὰς αἰθούσας τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν Αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀμέμπτῳ καὶ ὁλονὲν ἐπὶ τὰ βελτίω χωρούσῃ λειτουργίᾳ τῶν ἀσύλων.

Ἐντεῦθεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῆς συνοδείας αὐτῆς ἐπεσκέψατο καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, οὗ τὰ ὀρφανὰ ἐν στίχοις παρατεταγμένα ἔψαλον ὕμνον ὑπὲρ τῆς Α.Θ.Παναγιότητος.

Ἡ Α. Θ. Π. ἐπὶ μικρὸν καὶ ἐνταῦθα παραμείνασα καὶ λεπτομερεῖς περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ἱδρύματος λαβοῦσα σχετικὰς πληροφορίας, ἀπῆλθεν εὐξαμένη ὅπως τέκνα τῆς Ἐκκλησίας φιλάνθρωπα ἐπικουρῶσιν ἀείποτε τοῖς ἱεροῖς τούτοις ἀσύλοις διὰ τῶν γενναιοφρόνων αὐτῶν δωρεῶν.

—*Στέψις Τσάρου.* — Ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ ἐπετείῳ τῆς στέψεως τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσιῶν Νικολάου, ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Χρυσόστομος μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου κ. Ἰωάννου Δ. Τανταλίδου τὸ μὲν παρέστησαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ ναϊδρίῳ τῆς ρωσικῆς πρεσβείας τελεσθεῖσαν δοξολογίαν, τὸ δὲ διηρμήνευσαν τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ Ζηνόβιευ τὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

—*Ἐπέτειος ὀνόματος.*—Τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Γερμανοῦ ἄγοντος τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἑορτὴν, ἡ Α. Θ. Παναγιότης διεβίβασε τῇ Α. Σ. τὰς συγχαρητηρίους προσρήσεις διὰ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Χρυσοστόμου.

Ὁμοίως ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη τηλεγραφικῶς καὶ τοῖς μητροπολίταις Αἴνου καὶ Καστορίας ὡς καὶ τῷ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτῃ κ. Γερμανῷ Γρηγορᾷ, καὶ τῷ Μ. Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Ἱεροσολυμ. Θρόνου κ. Γ. Βασιλάκῃ.

—*Ἀνέγερσις φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ἐν Ξάνθῃ.* — Πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐνεργείαις τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ξάνθης κ. Ἰωακείμ, διενεργηθέντων, κατὰ τὴν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ ἁγίου Πάσχα προσωρινὴν αὐτόσε μετάβασιν αὐτοῦ, ἐράνων μεταξὺ τῶν κατοίκων πρὸς ἵδρυσιν νοσοκομείου καὶ ἄλλων εὐαγῶν ἱδρυμάτων, ἡ Δημογεροντία Ξάνθης ἀπετάθη καὶ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμεν. Πατριάρχην ἐπικαλεσθεῖσα τὰς ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου σκοποῦ γενναιόφρονας Αὐτοῦ ἐνεργείας. Ἡ ἐνταῦθα δὲ Διεύθυνσις τοῦ Μονοπωλίου τῶν καπνῶν, συστάσει τῆς Α. Θ. Π., προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου σκοποῦ λίρας ὀθωμ. ἑκατόν. Τῆς δωρεᾶς ταύτης ἀγγελθείσης ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τῇ ὁμογενεῖ κοινότητι Ξάνθης τηλεγραφικῶς, ἡ Δημογεροντία τῆς πόλεως διὰ τηλεγραφήματος, ἀναγνωσθέντος ἐν τῇ χθεσινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ, τὸ μὲν ὑπέβαλεν εὐχαριστίας ἐπὶ τῷ εὐαρέστῳ ἀγγέλματι, τὸ δὲ παρεκάλεσε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὅπως ἀναλάβῃ τὸ ἱδρυθησό-

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΜΕΛΙΤΗΝΙΚΟΒΑ

μενον κοινοτικὸν καθίδρυμα ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς προστασίαν. Ἡ Α. Θ. Π. ἀποδεξαμένη τὴν παράκλησιν τῶν φιλοτίμων Ξανθίων, ζῆλον φιλογενῆ πρὸς εὐόδωσιν παντὸς καλοῦ ἐπιδεικνυμένων, ἐπέστεψε τὸ ἔργον διὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

— *Ἐπισκέψεις.* — Τῇ π. δευτέρᾳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμεν. πατριάρχην ἡ Α. Ε. ὁ ἄρχων Μ. Λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης.

Τῷ δὲ σαββάτῳ οἱ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν παρεπιδημοῦντες ἕλληνες πολιτευταὶ κκ. Ἰ. Κουντουριώτης, βουλευτὴς Ὕδρας καὶ Ν. Λεωνίδα βουλευτὴς Σπετσῶν καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Α΄ γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Ποτέν. Χθὲς δὲ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Χρυσόστομος μεταβὰς εἰς Πέραν ἀντεπισκέψατο ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοὺς εἰρημένους βουλευτάς.

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων.

Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης τρίτης ἀνεγνώσθη τηλεγράφημα τῆς Α. Μ. τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ ἀγγέλλοντος τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὸ μὲν τὴν αἰσίαν ἐκεῖσε ἄφιξιν, τὸ δὲ ἐκφράζοντος Αὐτῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ἀνθ' ὧν ἐσχάτως ἡ Α. Θ. Π. ἐμόχθησαν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

Ἡ Α. Θ. Π. ἀπαντῶσα ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας καὶ ηὔξατο ὑπὲρ εὐημερίας καὶ εὐοδώσεως τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

ΕΚΚΛ. ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Τῇ προσεχεῖ κυριακῇ, 19 μαΐου, ὥρᾳ 2 — 4 μ. μ., ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς ἄγεται κατὰ τὸ κάτωθι πρόγραμμα ἡ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἀπολυομένους τελειοφοίτους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Σχολῆς τοῦ Συλλόγου.

Τὴν τελετὴν τιμήσει αὐτοπροσώπως ἡ Α Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ΄, ἐπίτιμος πρόεδρος καὶ ἀνώτατος προστάτης τοῦ Συλλόγου. Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α΄. Βασιλεῦ Οὐράνιε. Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.
Β΄. Ὕμνος εἰς τὸν πάτρωνα τοῦ Συλλόγου ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν. Μέλος Μ. Βασιλείου.
Γ΄. Ὕμνος εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον. Μέλος Γ. Βιολάκη, πρωτοψάλτου.
Δ΄. Ὕμνος εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Μέλος Μ. Βασιλείου.
Ε΄. Λογοδοσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς Μουσικῆς Σχολῆς.
ΣΤ΄. Πολυέλεος Δοῦλοι Κύριον, εἰς ἦχον Πλάγιον α΄. Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, καὶ ἄλλα ἄσματα.
Ζ΄. Τὸ Γεύσασθε, Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.
Η΄. Ἐπίδοσις ἀπολυτηρίων.
Θ΄. Πατριαρχικὸς πολυχρονισμός.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ἡ Περσεφόνη Κωνσταντίνου, τὸ γένος Δημητρίου Βίτου, ὑπήκοος ὀθωμανή, τέως μὲν κάτοικος Διπλοκιονίου Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δ' ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἑαυτῆς ἀνδρὸς Κωνσταντίνου Ἀθανασίου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ἄνευ ἔργου καὶ κατοίκου Ταταούλων. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτῆς περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτῆς. Ἡ παροῦσα κλῆσις τρὶς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 20 Μαρτίου 1902.

ὁ προεδρεύων
Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ὁ Γραμματεὺς 2
Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ Π. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

. . . . . .

Διὰ ταῦτα,

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί.

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν Πρωτοκόλλου 6258 καὶ ἡμερομ. 12 Ὀκτωβρίου 1901 περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἑλένης Ν. Ροδοκανάκη, τὸ γένος Ἀρκὰς, ἑλληνίδος ὑπηκόου, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μὲν ὁρμωμένης, ἐν Ὀδησσῷ δὲ τῆς Ρωσίας τανῦν προσωρινῶς διαμενούσης, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Κωνσταντίνου Ροδοκανάκη, ὑπηκόου ἕλληνος, τέως μὲν προσωρινῶς διαμένοντος ἐν Ὀδησσῷ, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος,

Παρέχει αὐτῷ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας προθεσμίας πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων κατὰ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδεδομένης ταύτης ἀποφάσεως μέσων, ἤτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως ἀντιγράφου καὶ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως πρὸς ὑποβολὴν ἀνακοπῆς, καὶ ἑτέρων ἑξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος» καὶ τῆς ἐν Ὀδησσῷ ρωσικῆς ἐφημερίδος «Βέδομόστι Ὀδέσκαγο Γραδανατσάλστεβα» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησιν αὐτῷ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια χίλια διακόσια τριάκοντα καὶ πέντε (ἀριθμ. 1235), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἔτι δὲ καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβὴν ὡς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρίζεται.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 11 Μαρτίου 1901.
Ὁ Προεδρεύων 3
† **Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА
ГВ18
02/09/25 902537 НБ ОНУ
П.ш.-726625
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА